

Vinni Kjærgaard Jørgensen

Vinni.kjaergaard@gmail.com

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 6659

Doknr.
394080

Dato
11-10-2016

Kære Vinni Kjærgaard Jørgensen

Tak for din mail af 7. september 2016, som du har sendt til en lang række lokal- og folketingspolitikere, til undervisningsministeren og til mig. Efter aftale med undervisningsminister Ellen Trane Nørby svarer jeg her på både hendes og mine vegne.

I din henvendelse kritiserer du kommunernes forvaltning af børnehandicapområdet generelt, ligesom du konkret kritiserer de planlagte besparelser på området i din hjemkommune, Syddjurs Kommune. Du underbygger kritikken af Syddjurs Kommune i et brev, som du og andre forældre til børn med handicap har sendt til byrådet.

Jeg kan godt forstå, at det som forældre kan opleves som frustrerende og urimeligt, når kommunen ændrer på den hjælp og støtte, de hidtil har givet. Især når man har oplevet, at hjælpen har gjort en stor og positiv forskel for ens barns og families hverdag. Og det er både trist og bekymrende at høre, at du oplever udviklingen som et udtryk for, at både Syddjurs og andre kommuner ikke overholder lovgivningen.

Derfor vil jeg gerne starte med at slå helt fast, at kommunerne altid skal overholde lovgivningen. Det gælder både, når kommunerne træffer overordnede beslutninger om tilrettelæggelsen af indsatsene, og når de træffer konkrete afgørelse i enkeltsager.

Rammerne for kommunernes indsatser over for børn med handicap på det sociale område er fastlagt i serviceloven, mens rammerne for tilrettelæggelsen af undervisningstilbud til børn med handicap er fastlagt i folkeskolelovgivningen, som hører under Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling.

Serviceloven fastlægger blandt andet de overordnede retningslinjer for, hvordan kommunerne skal vurdere ansøgninger om tildeling af hjælp til dækning af merudgifter og tabt arbejdsfortjeneste til forældre til børn med handicap, som du konkret nævner i din henvendelse. Det følger blandt andet af loven, at kommunerne altid skal foretage en konkret og individuel vurdering af det enkelte barns og den enkelte families behov og ressourcer, inden de træffer afgørelse om hjælp og støtte.

Efter folkeskolelovgivningen har alle børn en grundlæggende ret til et fyldestgørende undervisningstilbud inden for den fastsatte undervisningstid på de forskellige trin. Det betyder, at kommuner og skoler skal tilbyde alle elever et undervisningstilbud, der kan opfylde elevens undervisningsmæssige behov, og hvor skoledagen er tilrettelagt, så den tager det fornødne hensyn til elevens særlige behov og behov for støtte. Det kan fx omfatte både fysisk og social træning og egentlig hvile i løbet af skoledagen.

Ved langvarig eller kronisk sygdom, hvor eleven ikke kan deltage i hele eller dele af undervisningen, skal der tilbydes sygeundervisning. Elever med et omfattende støttebehov, der ikke kan opfyldes inden for rammerne af den almindelige undervisning, skal tilbydes specialundervisning. For elever, der får specialundervisning, kan undervisningstiden nedsættes, hvis elevens helbred ikke tillader fuld undervisning.

Kommunerne er forpligtede til at overholde loven – det må der ikke herske tvivl om. Men det er også vigtigt at slå fast, at kommunerne har både ansvar for og ret til at tilrettelægge, justere og prioritere de lokale indsatser, så længe dette sker inden for de lovgivningsmæssige rammer.

Vores system er bygget op på denne måde for at understøtte det lokale selvstyre og det lokale demokrati. Ved at give kommunerne ansvaret for at forvalte lovgivningen skaber vi mulighed for, at der kan være forskel fra kommune til kommune på, hvordan eksempelvis indsatsen over for børn med handicap er tilrettelagt. Denne ansvarsdeling understøtter en nærhed mellem borgere og kommuner, og en direkte dialog om de ting, som er vigtige for borgerne i hverdagen.

Hvis man, som du, oplever en generel utilfredshed med den måde, kommunen tilrettelægger sin politik på, er det rigtige sted at henvende sig derfor de lokale politikere. Det er derfor positivt, at du og en række andre forældre går aktivt ind i debatten i jeres hjemkommune. Det er nemlig byrådet, som har det daglige politiske ansvar for at lovgivningen overholdes og for de prioriteringer, der træffes i den enkelte kommune.

Jeg vil dog også kort fortælle om de muligheder, man som borger har for at klage. Som du givetvis ved, kan klager over kommunens konkrete afgørelser efter serviceloven indbringes for Ankestyrelsen. Klagerne skal dog først sendes til kommune, som skal have mulighed for at genvurdere deres afgørelse. Forældre har også mulighed for at klage over kommuners og skolers afgørelser om specialundervisning til Klagenævnet for Specialundervisning.

I forhold til kommunernes generelle forvaltning kan jeg oplyse, at Statsforvaltningen har ansvaret for at føre tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Hvis man mener, at denne lovgivning ikke bliver overholdt, kan man henvende sig til Statsforvaltningen og bede dem om at se på sagen. Statsforvaltningen er dog ikke en klageinstans, og den beslutter derfor selv, om der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsynssag eller ej.

Afslutningsvist vil jeg orientere dig om, at jeg sender en kopi af dette brev til af Folketingets Social- og Indenrigsudvalg, som på baggrund af din henvendelse har vist interesse for sagen.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann